

הענק הגדול והענק הקטן

חי פעם ענק, כל כך ענקי שיכול היה לשתות מים ממרזב הגג. אך כפי שהוא היה גדול כך היה גם פחדן ענקי. כשרק שמע רשרוש עלים יבשים תחת רגליו, פחד ענקי אחז בו והוא רץ מהר, כפי שרק ענק לרוץ יכול.

יום אחד, כשעבר ביער, שמע עלים יבשים הרועשים תחת רגליו, נבהל מאוד והתחיל לרוץ. אך תוך כדי ריצה רגלו פגעה בבית קטנטן והפכה אותו עם הגג למטה והרצפות למעלה..

בבית הזה חי גמד קטן, שבדיוק אז התיישב לארוחת בוקר, והנה פתאום הבית התהפך. השולחן נפל על התקרה, וכל הארוחה הטובה, יחד עם כלי האוכל והצלחות נמחצו בין השולחן והתקרה. עכשיו התקרה הייתה איפה שקודם

הייתה הרצפה, הכיסאות עמדו עם המשענות על התקרה, והארון עמד על ראשו ליד הקיר., לעומת זאת הרצפה הייתה תלויה מעל הרהיטים. הדלת הייתה לגמרי למעלה והחלונות למטה. הכל בבית היה הפוך.

הגמד הקטן התרגז מאוד. הוא טיפס אל הדלת כדי לראות מי גרם לכל זה, ומשם ראה ענק גדול שרץ מהר, כמה שרק יכול היה לרוץ, כי העלים היבשים רעשו תחת רגליו. הוא כלל לא הרגיש שהפך את ביתו של הגמד עם הראש למטה.

הגמד הקטן היה חלש מדי כדי להפוך את ביתו חזרה. זה יכול היה לעשות רק הענק, עם כוחותיו הענקיים. אך איך יכול גמד קטן להכריח את הענק הגדול להפוך את ביתו בחזרה? הרי הענק רץ בפחד גדול ולא הרגיש כלל שנתקל בביתו הקטן של הגמד.

אבל הגמד הקטן התרגז מאוד והכעס שלו היה ענקי, ולכן הוא התחיל לזעוק. וזעקתו הייתה כה חזקה וענקית שהענק שמע אותה. הוא נעצר והביט סביב אבל לא ראה איש. הוא הסתכל דרך הזכוכית המגדלת הענקית שלו ועדיין לא ראה כלום. הוא הסתכל דרך משקפת השדה הענקית ולא ראה עדיין מי זה צועק. בסוף הוא הוציא את הטלסקופ הענקי שלו ורק אז ראה את הגמד הקטן.

"מי אתה?" שאל הענק את הגמד.

"אני ענק" אמר הגמד הקטן.

"ענק?" צחק הענק הגדול "אז מדוע אני זקוק לטלסקופ כדי לראות אתך. מדוע אינני יכול לראות אתך אפילו דרך זכוכית המגדלת שלי?"

"אז מה? הרי כל אחד היה פעם קטן. אני ענק קטן, אבל לעומת זאת אני בעל חכמה ענקית."

"ולמה שאמין לך?" שאל הענק הגדול. "אוכל להוכיח לך זאת. מדוע רצת ביער מהר כפי שרק יכולת לרוץ?" שאל הענק הקטן.

הענק הגדול היה גם טיפש גדול. לכן הוא אמר "תקף אותי פחד ענקי, כי העלים תחת רגליי רעשו."

"אני לא מפחד בכלל" אמר הענק הקטן "רעש העלים לא מפחיד אותי."

"אינני מאמין. תוכיח לי זאת."

ואז הלכו שניהם למקום בו הענק הגדול דרך על העלים. הענק הגדול רץ עכשיו מעל העלים ורעש ברגליו כמה שרק יכול היה להרעיש. ומאחר שהרעש היה גדול יותר מאשר קודם, הענק הגדול התחיל לרוץ עוד יותר מהר מאשר קודם, ובדרך נתקל בבית קטן והפך אותו שנית, כך שהוא שוב עמד על רגליו כמו קודם.

"אתה רואה איזה חכם ענקי אני" אמר

לתוך הבית הגמדי. ופתאום הבית הגמדי
התנפח וגדל ונעשה לבית ענקי.
הבית מצא מאוד חן בעיניו של הענק
הגדול והוא שאל את הענק הקטן האם
יסכים שהוא יגור יחד איתו. הענק הקטן
הסכים ומאז הם גרים שניהם בבית
הענקי היפה.

ומהיום הזה הענק הגדול לא יוצא מהבית
בלי הענק הקטן, כי זה יכול לקחת ממנו
את הפחד הענקי ולעשותו לפחד זעיר, לא
מורגש כלל. והענק הגדול יכול ללכת
בשקט דרך היער, העלים הרועשים לא
מפחידים אותו יותר ופחד ענקי לא תוקף
אותו.

הענק הקטן "קודם הפכת את הבית שלי
על ראשו בלי להרגיש בכך. ועכשיו גרמתי
שתהפוך אותו חזרה, גם כן בלי להרגיש."
והענק הגדול אמר "מה יכולתי לעשות כדי
שלא להיתקל בביתך הזעיר? בכלל, איך
אפשר לגור בבית קטן כזה שאיש לא יכול
לראותו? הרי אפילו זבוב לא יוכל להיכנס
פנימה."

"שטויות" ענה הענק הקטן "זה בית של
גמדים. הכל יתאים לבית הזה, אפילו
אתה. זהו בית מכושף. הוא מתאים את
עצמו למי שגר בתוכו. כשענק קטן גר בו,
הבית הוא קטן מאוד. ואם ענק גדול יכנס
לתוכו, הבית יעשה ענקי."
"למה שאמין לך?" אמר הענק הענקי
"תצטרך להוכיח לי זאת."
"אז תכניס את הבוהן שלך לתוך הבית
הקטן הזה!" אמר הענק הקטן.
הענק הענקי הכניס את הבוהן הענקי שלו